בעזהי"ת

וועד הכשרות

דהתאחדות הקהילות

בהשתתפות הרבנים והקהילות
ולומדי תורה דניו יארק

מדריך לכשרות

— ירחון דהתאחדות הקהלות —

כולל תשובות, מכתבים ובירורים בענין כשרות המאכלים

ב"ה. חודש מרחשון-כסלו ה'תשל"ז ◆ שנה ג' קונטרס טו (כרך ג')

בפיקוח הרב הגאון מוה"ר משה שטרן שליט"א
הגאב"ד דקהל יסודי התורה (מלפנים אב"ד דעברעצין)

יוצא לאור ע"י

וועד הכשרות

ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות

באמצעים של בירור, חקירה ודרישה,
התיעצות, הודעה, והצעה

בס״ד

וועד הכשרות

ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות

דהתאחדות הקהילות

בחשתתפות הרבנים והקהילות
ולומדי תורה דניו יארק

בפיקוח מוה״ר משה שטרן שליט״א
גאב״ד דקהל יסודי התורה
(מלפנים אב״ד דעבראצין)

אַבאָנענטען בלאַנק און פרייזען

וועד הכשרות דהתאחדות הקהלות

בייגעלייגט איז די סומע פון ...... $

☐ 1 יאָר ☐ 2 יאָר ☐ 3 יאָר ☐ 1 יאָר לופט פּאָסט

אַבאָנענטען פרייזען (מוז איינגעצאָלט ווערען אין פאָראויס):

אין אַמעריקע

1 יאָר .... $ 6.00
לופט פּאסט 1 יאָר .. $ 10.00
2 יאָר .... $ 11.00
3 יאָר .... $ 16.00

אין קאַנאַדע, אייראָפּע, א.ד.ג.

1 יאָר .... $ 8.00
לופט פּאָסט 1 יאָר ... $ 12.00
2 יאָר .... $ 15.00
3 יאָר .... $ 22.00

נאָמען ....
....

אַדרעס ....
....

שטאָט .... לאַנד .... זיפ נומער (פּאסט געגענט).......

ציייכענט אָן אויב דאָס איז א באנייאונג אָדער א נייע סובסקריפּשאָן.

☐ אלטער מעמבער
☐ נייער מעמבער

פאַר מער אינפאָרמאַציע שרייבט אָדער טעלעפאָנירט צו:

Vaad Hakashrus, P.O.B. 56, Brooklyn, N.Y. 11228 (212) 336-4895

A Public Service Organization Dedicated to Strenghtening of Kashrus Through Research and Developement

פתי יאמין לכל דבר

Do you know that:

— Seemingly innocuous products are not Kosher.

— Kashrus signs, symbols and emblems are not to be taken for granted as an adherence to Kashrus standards.

— There exists a problem of Trumos and Maasros in America.

-- Some Shochtim and Mashgichim do not follow the strict adherence to traditional orthodoxy.

— Some Mashgichim indiscriminately rely on intricate Heterim on a regular basis, without proper notification to the Kosher consumer.

— You would not be willing to rely in your own kitchen, on principles constantly being used by Mashgichim.

VAAD HAKASHRUS:

- IS DEDICATED TO STRENGHTEN KASHRUS.
- AROUSES AN AWARENESS IN KASHRUS.
- IS A PUBLIC SERVICE ORGANIZATION THAT CONDUCTS INDEPENDENT RESEARCH IN ITS FIELD.
- PUBLICIZES ITS FINDINGS IN A BI-MONTHY BULLETIN, MADRICH L'KASHRUS WHICH IS PUBLISHED IN YIDDUSH AND ENGLISH.
- IS NOT AFFILIATED WITH ANY ORGANIZATION. DOES NOT ENDORSE ANY PRODUCT OR KASHRUS ORGANIZATION.
- INSPECTS, FURNISHES DATA, COUNSEL, GUIDANCE AND ASSISTANCE FREE OF ANY CHARGE.
- DOES NOT HAVE A PAID STAFF.
- SOLE MEANS OF SUPPORT IS FROM SUBSCRIPTIONS TO THE MADRICH AND CONTRIBUTIONS.

דבר המערכת

פארווארט

א) אויף דעם ערשטן בליק וועלן זיך אפשר א טייל לייענערס וואונדערן, „מען גייט באשרייבן דעם מצב השחיטה אין אמעריקע"? עס טראכט זיך אז אזא קיבוץ מיט יראים ושלמים ווי עס געפינט זיך אין ניו-יארק, מיט רבנים מובהקים שוחטים יראי ד', איז אפילו אין דער-היים אויך נישט געווען, בפרט אז עס דרייט זיך א שמועה אין די גאס אז דער מצב פון שחיטה האט זיך די לעצטע פאר יאהר א סאך פארבעסערט. לעת עתה איז שא-שטיל, אלעס זעהט אויס צו זיין על צד היותר טוב, ויאכלו ענוים וישבעו. צו וואס דארף מען טומלען און דערוועקען אלטע וואונדן.

ב) טאקע וועגען דעם מוזן מיר באמערקען און אויף וועקען דעם עולם. דער מצב איז גאר אן אנדערער ווי דער ציבור שטעלט זיך פאר. נישט נאר אז דער מצב האט זיך לגמרי נישט פארבעסערט נאר אדרבא, במשך הזמן ווערט אלץ ערגער און ערגער אין געביט פון שחיטות.

ג) פארגעסט נישט רבותי! אז דער רוקעןביין, דער יסוד, פון גאנץ כשרות איז די שחיטה, אלע מיני מכשולים פון כשרות, בכללות, ביי פראדוקטען קומען נישט אין פארגלייך צו די הארבקייט פון שחיטות וועלעכע קען ח"ו זיין נבילות וטריפות, במלוא המובן.

ד) עס איז שוין אין די לעצטע פאר יאהר געהערט געווארען פון דא און דארט דברי התעוררות און געשרייען אז מען זאל עפעס טאן געגען דעם אומפאראנטווארטליכקייט אויף דעם געביט . אבער חוץ הבטחות איז קיין ממש'דיגע זאכען נישט געטאן געווארען

ה) אזוי ווי פאר דעםברייטן ציבור איז נישט באוואוסט וואס עס גייט פאר אין ענייני שחיטה ביי די פלייש וואס מיר עסען, האבען מיר געשפירט א חוב אויספירלעך צו באשרייבן דעם מצב בפרטי פרטיות, וואס אזא באשרייבען האט זיך שוין פון לאנג פארלאנג, אבער עס איז נישט געטאן געווארען ביז היינט.

מדריך לכשרות

ו) דור הולך ודור בא. די יוראפייאישע אידען געדענקען נאך אביסעל ווי אזוי די שחיטה האט אינדער־היים אויסגעזעהן אבער דער יונגער דור ווייסט ממש גארנישט, ע״כ האבן מיר גענומען צייט און מיה (און מס״נ בידוע וד״ל) נאך צופארשטעהן די זאך.

ז) א וודאי דארף מען נישט באשולדיגען די רבנים וועלכע זענען באקאנט אין שחיטה און שרייען נישט, זיי האבן פשוט מורא. איבערהויפט ווען עס ווערט אויך גענוצט דער כח פון פראפעגאנדע דורך פארשידענע מענשען, ווערען זיי ווי געבונדען, זיי קענען נישט אויפמאכען קיין מויל.

ח) מען זעהט בעוה״ר ווי דער יונגער דור וואקסט מיט עזות און חציפות וואס קוקט אויס ווי א אום פארשטענדליכע זאך, נאר דער פרי חדש (יו״ד סי׳ פ״א) שרייבט אז מאכלות אסורות איז גורם צו עזות און חציפות, און הגם דער מוסד און די עלטערן מוטשען זיך צו געבען דעם בעסטען חינוך זעהט מען ווייניג פירות דערפון.

ט) מיר זענען נתעורר געווארען פון גדולים וטובים מיט די טענה פארוואס מיר פארשווייגען דאס הפקירות פון די שחיטה וואס דאס איז דער שורש פורה ראש ולענה אין אלע עניני כשרות, היתכן? ע״כ האבען מיר אנגעזעהן אז די טענה איז א גערעכטע.

י) אויך אין די לעצטע צייטען האבען זיך געמערט די פאר־שידענע אומגליקען רח״ל הן ברוחניות והן בגשמיות, תסמר שערות ראש, הנסתרות לה׳ אלקינו וואס דער גורם דערצו קען זיין, אבער הנגלות לנו ולבנינו אריינצוטראכטען אז דאס אלעס קומט נאר פון מאכלות אסורות, אזוי ווי עס האבן שוין מעיד געווען גאונים וצדיקים

יא) מיר האפען אז דורך דעם ארטיקעל וועט ארויסקומען א קידוש השם און א תיקון גדול בעניני שחיטה ופועל ה׳ בידינו תרצה עס זאל נתרבה ווערען ביי אונז די קדושה און טהרה און זאל נתרומם ווערען קרן התורה וישראל עד ביאת גואל צדק ומלכינו בראשנו במהרה דידן ברוב רחמיו וחסדיו אמן.

שימולב

שחיטה פון גסות אין אמעריקע

מיר פאנגען אהן א סעריע פון באריכטען וועגען די פלייש אינדוסטריע אין אמעריקע. דער באריכט איז אן אלגע־מיינער איבערבליק וואס עס טוהט זיך אין דעם געביט, בכללות. דאס איז נאך נישט קיין דירקטער דין וחשבון אדער בעהאנדלונג פון א געוויסע שחיטה.

שחיטה אמאל

א) **שוחט:** אין אלע דורות ביז די לעצטע צייטען איז די אומנות פון שחיטה געווען א מלאכת שמים וועלכער איז געווען רעספעקטירט. מען האט זיך באצויגען דערצו מיט געוויסע געפילען, מיט אכטונג און וואכזאמקייט. עס איז געווען באטראכט אלס א איידעלע פאך וועלכער באשטייט פון יראת שמים, קענטנים אין הלכות שחיטה, מייסטערשאפט און ערפאהרונג (רבינו יונה בס׳ שערי תשובה).

דער שוחט איז באצאהלט געווארען פון די קהילה, און ער איז נישט געווען פארשקלאפט צום בעל הבית. מען האט נישט צוגעלאזט אז דער קצב זאל שטיין איבער דעם שוחט בשעת בדיקת הריאה און דערצו נאך צו איילען די ארבעט פון שוחט, ווייל די שחיטה איז געווען א לאנגזאמע (עיין בשו״ת שו״מ מהדו״ק ח״ב סי׳ מ״ח ובטטו״ד סי׳ ק״ז ודע״ת ס״ק ע״א).

ב) **מעשה השחיטה:** מען פלעגט אראפלייגען די בהמה אויף דער ערד מיטן האלז ארויף. די העלפערס פלעגען אויך צובינדען די פיר פיס אז די בהמה זאל נישט קענען שטויסען. דער שוחט פלעגט שחט׳ען פון אויבען אראפ און נישט פון אונטען ארויף. דערנאך פלעגט ער פיהלען מיט די הענט און באטראכטען מיט די אויגען צו עס איז אדורך געשניטען געווארען רוב פון די סימנים (העברת יד).

עס איז פארהאנען א תקנה קדומה אז א שוחט ווי עהרליך ער זאל נישט זיין זאל נישט שחט׳ען אויב עס איז נישט דא נאך איינער וועלכער זאל בודק זיין און פארעכטען זיינע חלפים. דאס איז געטוהן געווארען אלס אן אנגענומענע תקנה.

דער שוחט האט געמוזט ברענגען דעם חלף צום רב לכה״פ איין מאהל אין חודש. חוץ וואס דער רב פלעגט אפט מאהל גיין צו די שחיטה באקוקען די חלפים וכו׳ (עיין שו״ת חת״ס חיו״ד סי׳ י״ג).

בדיקת פנים

דער שוחט אדער א צווייטער בודק פלעגט לאנגזאם אריינלייגן זיין האנט אין די גוף פון די בהמה בודק צו זיין די לונגען. ער לייגט אריין זיין האנט צווישען

די לונגען אין די ווענט פון די בהמה. עס האט געמוזט געטאן ווערן געלאסען כדי צו פילען אויב עס איז נישט באהאפטען די לונג צום פעטען אדער צום וואנט (דופן) פון די בהמה, וועלכע דאס באווייזט אז עס איז פארהאנען א מעגליכע פראגע פון א סירכא, און אויך אנדערע שאלות וועלעכע דער שוחט זעהט אינעווייניג. צ.ב.ש. איינגעשרימפען די לונג (צמקה) וכו'.

אויב דער בודק לייגט שנעל אריין זיין האנט, איז זייער מעגליך אז ער צושייד די לונג פון די בהמה דאס מיינט אז די סירכא ווערט צוריסען און ער פיהלט עס בכלל נישט, אויב עס איז נישט שטארק באהאפטען. עס טרעפט אפט אז עס איז זייער שוואך — ווייניג — בהאפטען און מיט א קליינעם שטופ אדער רוק ווערט די סירכא צושייד און אפגעריסען, דעריבער דארף מען בודק זיין מיט מתינות און ישוב הדעת, איינע פון די וויכטיגסטע קוואליפיקאציעס פונעם בודק איז אז ער זאל זיין א מומחה מרגיש צו זיין מיט די הענט (אויסער די ידיעת און בקיאות אין דיני בדיקת הריאה). די בדיקה ווערט אנגערופען בדיקת פנים, ווייל מען איז בודק די לונגען אינעווייניג פון בהמה.

אויב דער בודק האט געפילט אז א סירכא פון לונג איז באהאפטען צום פעטען פון די בהמה האט ער געדארפט זיין פארזיכטיג נאכצולאזען די סירכא מיט פעטענס [ד.ה. ער טאהר נישט אפרייסען די סירכא ווייל ער דארף טרעפען די סירכא אינדרויסען, דעריבער האט ער געמוזט מיטרייסען אביסעל פעטען ארום די סירכא] אז כדי ווען ער וועט ארויסנעמען די לונג זאל זיך נישט אפרייסען די סירכא, אויב מען רייסט אראפ די סירכא און מען לאזט נישט נאך מיט קיין פעטענס איז מעגליך אז מען טרעפט נישט מעהר די סירכא און מען קען שוין נישט בודק זיין די לונג ממילא איז די בהמה עפ"י הלכה טריפה.

בשעת דער בודק לייגט אריין זיין האנט בודק צו זיין טאהר ער נישט טראכטען וועגען קיין שום אנדערע זאך ער מוז זיך קאנצענטרירען נאר אויף די הרגשה, צו פיהלען וואס עס טוהט זיך אינעווייניג אין די בהמה.

בדיקת חוץ

אין אלע ארטאדאקסישע מקומות האט מען שטענדיג געמאכט אן אויסענווייניגסטע בדיקה, אפילו אויב מען האט גארנישט געפילט ביי די בדיקת פנים, פלעגט מען די לונג אויפבלאזען און בודק זיין — בדיקת חוץ.

א) מען האט ארויסגענומען די לונגען פון בהמה און באקוקט, באטראכט, און מעיין געווען אין יעדען פרט פון לונג. בודק זיין די צאהל, און די צורה פון די אונות, באטראכטען צו די סירכא איז באהאפטען אדער עס הענגט. באטראכטען די בועות, און באטאפען אלע חלקים פון די לונג.

ב) נאך דעם פלעגט מען אויפבלאזען די לונג [זעהן צו עס איז נישט לעכעריג] און אראפנעמען די סירכא

אויף די פלעצער וואו די סירכא איז געווען האט מען געדארפט ארויף לייגען וואסער כדי צו זעהן אויב עס איז לעכעריג אדער נישט. אויב עס איז דא א לאך ווערט דארט אויף דעם פלאץ אבעבועות (בלעזלעך בלע"ז), די וואסער איז מבצבץ (עס שפרינגט).

אלעס איז געטאן געווארען מיט מתינות, ישוב הדעת און גרויס פארזיכטיקייט.

ג) די בודקים פלעגען זיין יראים ושלמים, חרדים לדבר ד'. זיי פלעגען אויך באצאהלט ווערען פון די קהילה. אויב עס איז געווען א שאלה פלעגט מען פרעגען דעם מו"ץ, ראב"ד, אדער רב פון שטאט וועלכער איז געווען אחראי אויף די גאנצע שחיטה.

ד) מען האט נישט געדארפט גיין זוכען אלע חלקים וועלכע באלאנגען צו דער בהמה, ווייל אן אנדערע בהמה איז נישט געעפענט געווארען ביז ווי לאנג מען האט נישט געענדיגט מיט די ערשטע בהמה. עס איז נישט געווען וויכטיג צו האלטען א גאנצען סיסטעם פון קאמפליצירטע נומערען אויף יעדען חלק פון בהמה.

שחיטה היינט אין אמעריקע

א) דער באריכט רעפלעקטירט נישט איבער די שחיטות וועלכע ווערען פארקויפט אלץ בשר כשר. עס איז איבערצייגט געווארען אז כמעט אלע דאזיגע שחיטות זענען נישט כשר. מיר באריירען נאר די גלאט כשר'ע שחיטות.

ב) בכללות — עס איז בליע"ה דא א גרויסער קיבוץ פון אידען כ"י אויף איין פלאץ, און דערצו עסט מען פלייש טאג טעגליך. דעריבער האט מען אין אמעריקע אויסגעארבעט גאנץ אן אנדערן סיסטעם פון שחיטה.

ג) נאך פאלגענדיג די אמעריקאנער סיסטעם פון מאסען פראדוקציע אויף אן עסעמבלי ליין, האבען די שלאכט הייזער פלאנירט אן ענליכע סיסטעם פאר זייער צוועק.

ד) עס איז פארשטענדליך אז מען טאהר ח"ו נישט פארגלייכען א פעקטארי וועלכער פאקט למשל פרוכט, פינף אדער צעהן טויזענט קענס א שעה, צו א שלאכט הויז. אין א געוועהנטליכע פאבריק מאכט דער בעל הבית דעם חשבון, דעם אופן, דעם שנעלקייט, פון די פראדוקציע. ער איז דער וועלכער טיילט איין די ארבעט לויט זיין וואונטש כדי די געשעפט זאל ברענגען ווי מער רווח.

ה) אבער ביי שחיטה וועלכע איז א רוחניות'דיגע פרנסה וואלט אייגענטליך אלעס געברויכט געטאן ווערען לויט דעם וואונטש פון דעם רב וועלכע דארף זיין דער בעל הבית פון א רוחניות'דיגע געשעפט, אדער לויט דעם וואונטש פון שוחט ובודק וועלכע שטעלען איין געפאר זייער נשמה אין דעם גאנצען כלל וועלכער געניסען פון די שחיטה, דורך זיין פאך.

ו) ליידער איז נישט צו גלויבען אז די שלאכט הייזער ארבעטען אויף דעם זעלבען אופן ווי סיי וועלכע פאבריק אין לאנד, די שוחטים און בודקים און אויך דער בעל המכשיר זענען משועבד צום בעל הבית פון פלייש פאבריק, דער בעל הבית טיילט איין די ארבעט, דעם אופן, און די שנעלקייט דערפון. מיט די [illegible]
[illegible]

מדריך לכשרות

וועלכער איז א פשוט'ער פועל האט מורא פאר זיין פאסטען, אויב ער וועט נישט ארבעטען לויט דעם וואונטש פון בעל הבית.

ז) אויב צוליב די שטאטע ארבעט פון איין שוחט וועט דער בעה"ב שאדען האבען פון דער רווח, איז פארשטענדליך אז ער וועט איהם נישט האלטען אפי' ער זאל זיין אן אומן יד, ירא ד', צוגעפאסט פאר זיין פאך.

ח) אפיציעל באקומט יעדער שוחט די זעלבע געהאלט, עס איז פארהאנען פלעצער אז אויב דער בעל הבית זעהט אז א געוויסער שוחט ארבעט שנעלער באקומט עהר צו, אין די זייט, מעהר ווי די אנדערע שוחטים, במשך הזמן געוואוינט זיך צו דער שוחט (צוליב די נגיעה פון געלד) צו שחט'ן אלץ מעהר און מעהר. מיט יעדען שוחט וועלכע דער בעל הבית שפארט זיך איין דורך זיין שנעלקייט ברענגט ער אראפ זיין פרייז פון אויסארבעטען אלע בהמות און עופות, (קוקט אין קומענדיגען נומבער ביי פראגעס און ענטפערס).

ט) אויף יעדער בהמה וועלכע ווערט גע'שחט'ען דורך דעם שוחט זענען פארהאנען צענדליגער גויים וועלכע ארבעטען דערויף דערנאך. דעריבער קען זיך דער שוחט נישט אפרועהן אפי' פאר איין מינוט, ער האלט אויף צענדליגער ארבייטער.

י) אין די רוהה צייט וועלכע דער שוחט האט, דארף ער טאהן אלע פריוואטע זאכען. הכנות, דאווענען, עסען, שמועסן, זיך ארום וואשען פון די שמוץ און בלוט וכו'. און דערצו קומט נאך צו דאס שטעלען די חלפים וואס דאס פאדערט פיהל צייט און ישוב הדעת. וואס נאך דעם אלעם בלייבט כמעט נישט קיין צייט זיך אפצורוהען פון די שווערע ארבעט, ווען ער שטעלט זיך צו נאך אמאל שחט'ן איז ער נאך אלץ אויסגעמוטשעט.

יא) אזוי ווי עס איז נישט פארהאנען קיין סאך שטעל-פארטרעטערס פאר די פאך פון שחיטה, קומט אויס אפט מאהל אז דער שוחט קען נישט בלייבן אין דער היים וועגען סיי וועלכער סיבה, עס טרעפט זיך אפט אז דער שוחט האט א מיחוש און גייט אן מיטן שחט'ן געגען זיין ווילען.

יב) עס זענען פארהאנען פאלען ווען אפי' דער שוחט אדער בודק פילט אז ער איז מיד און האט נישט קיין ריכטיגע הרגשה אדער ער מוז ארויסגיין אין ביה"כ קען ער זיך נישט ערלויבען אפצושטעלען פון די שווערע ארבעט.

יג) די כוונה פון די נייע שחיטה סיסטעם איז אלץ ווי מעהר פראדוצירען, און מעהר פארדינען. דאס ווענד זיך אין ווייניגער שוחטים און משגיחים. יעדער שוחט טרעפט זיך אנדערע מעטאדען ווי אזוי דאס צו ערמעגליכען, סוף כל סוף איז דער שוחט נישט קיין מלאך, אייניגע זענען נישט בודק דעם חלף כסדר געגוג גוט, אייניגע מאכען נאר הובאה (ביי עופות), (ביטע קוקט אין קומענדיגען נומבער ביי עופות). מען פראבירט שטענדיג נאך צו לאזען עפעס איין זאך אז מען זאל קענען שנעלער אנגיין מיט די ארבעט.

יד) נאך א קורצע צייט וואס דער שוחט געוואוינט זיך צו די שנעלע ארבעט פארלירט ער דעם גאנצען הרגש אז ער איז עוסק בעבודת הקודש, ער פיהלט זיך

ווי א פשוט'ער ארבעטער וועלכער ארבעט לויט דער פארלאנג פון בעל הבית. וועגן זהירות און די מעשה השחיטה איז נישטא אפי' קיין צייט צו טראכטען דערפון, און א וודאי נישט דאס אויסצופירן.

טו) דער רב המכשיר ווערט באצאהלט פון דעם בעל הבית און ער איז ליידער אפהענגיג דערויף פאר די פרנסה פון זיין משפחה, עס איז נישט ביכולתו צו טוישען דעם גאנצען סיסטעם פון שחיטה. צופיל קען ער זיך נישט אקעגען שטעלען דעם בעל הבית ווייל ער קען פארלירען זיין פאסטען.

טז) אפילו די משגיחים וועלכע ווערען באצאהלט פון א קהילה קענען אויך נישט אלץ אויפטאן, ווייל די קהילה איז אויך א שותף אין די שחיטה געשעפט.

שוחטים

א) די כשרות פון שחיטות איז אינגאנצען אפהענגיג אין דעם התנהגות פון שוחט אדער בודק, זיין ערליכקייט ברענגט די תוצאות פון כשרות, אויב ער איז נישט מדקדק כחוט השערה אויף יעדען שריט, איז ער ח"ו מאכיל דעם ציבור טריפות.

ב) אויסער דעם בודק אליין קען קיינער נישט וויסען אויב דער בודק האט מיט א קליינעם שטופ אראפגעריסען א סירכא, וכדומה, אלעס ווענט זיך אויף דעם שוחט ובודק, ווי ערליך ער איז.

ג) דאס נאכגעלאזענקייט פון די היימישע גלאטע שחיטות האט געברענגט דערצו אז עס האט זיך אויפגעשטעלט היינט צו טאג א מאדערנע גלאטע שחיטה (נישט היימישע) וואס דארט געפינען זיך שוחטים וועלכע זענען נחשד אויף חילול שבת, שוחטים וועלכע באלאנגען צו נייט־קלאבס, שוחטים וועלכע שווימען בתערובות וכדומה, און זיי פארקויפען פאר טויזנטער אידען פליישׁ אלס גלאט כשר (קוקט אין קומענדיגען נומבער ביי פראגעס און ענטפערס.)

מעשה השחיטה ביי בהמות

א) קיין שום שחיטה אין אמעריקע איז נישט ווי אמאל — ליגענדיג אויף דער ערד. עס זענען פאראן צוויי ערליי אופנים ווי מען שחט דא אין לאנד.

1) שחיטה תלוי' — די בהמה הענגט אין די לופט מיט די פיס צוגעבונדען צו א קייט, א העלפער חאפט אהן דעם קאפ פון בהמה און ציהט עס ארויף צום רוקען, דערנאך שחט דער שוחט מיט די שארפקייט ארויפצו.

2) מיט א פען — די בהמה גייט אריין אין א מאשין, דער מאשין טוהט אויטאמאטיש באפעסטיגען דעם גוף און דעם קאפ, דער קאפ ווערט אויף געהויבען דורך די מאשין, דער שוחט שחט פון אונטען ארויף.

ב) אפט מאהל טרעפט זיך אז דער שוחט גייט בכלל נישט אדורך מיט די האנט אויף די סימנים בודק זיין צו רוב פון די סימנים זענען דורך געשניטען, צוליב איילעניש, (עיין שמ"ח סי' כ"ה סי' א'),

מדריך לכשרות

ג) דער שוחט מוז שחט'ן הויך ביים האלדז נאנט צום קאפ, ווייל אויב נישט מאכט ער שאדען דעם בעל הבית, וואס דאס איז גורם הגרמות (ד"ה ער שחט נישט אויפן ריכטיגען פלאץ).

ד) עס זענען פארהאנען פאלען ביי קעלבער און לעמער, אפי' ביי גאנץ גלאטע אז נאר איין שוחט שחט. דער שוחט האט נישט גענוג צייט געהעריג בודק צו זיין דעם חלף. פארשטייט זיך אז עס טרעפט זיך אז דער חלף ווערט פגום. [אמאהל ווען מען האט נאר גע'שחט'ען איין בהמה אויף אמאל געלאסענערהייט, איז געווען גענוג צייט בודק זיין דעם חלף און דאך האט דער שוחט נישט גע'שחט'ען נאר אויב עס איז געווען נאך איינער דערביי, דאס איז געווען אן אנגענומענע תקנה ביי אלע דורות].

ה) רוב היימישע שלאכט הייזער שחט'ן בערך זעכציג בהמות איין שעה. ביי די מאדערנערע שחיטות שחט מען פון 75 ביז 100 בהמות א שעה.

ו) אזוי ווי מען שחט אסאך בהמות א שעה און כש"כ וואו מען שחט זעכציג און מעהר, קומט אויס אז עס ווערט שטענדיג גע'שחט'ען איינס נאכען אנדערן. עס פאדערט זיך א קאנטראל צו וויסען וועלכע קאפ אדער אנדערע חלק באלאנגט צו וועלכע בהמה, ווייל אויב עס טרעפט זיך א טריפה דארף מען וויסען וועלכע חלקים גייען דערמיט מען זאל זיי נישט פארקויפען פאר כשר. צוליב דעם האבען די שלאכט הייזער איינגעפירט א סיסטעם פון נומערן.

ז) דער בלאמבירער מוז ארום גיין פון איין פלאץ צום צווייטען צו בלאמבירען די זייטלאך, די צונג, און לעבער. די חלקים ליגען נישט אויף איין פלאץ. עס מאכט זיך טעותים, ער קען בלאמבירען די צונג פון איין בהמה און די זייטעל פון אן אנדערע בהמה וועלכע איז מעגליך נישט כשר, מיט דעם חשבון אז עס איז דער זעלבער נומער.

שטעלען און בודק זיין חלפים

א) עס איז איינגעפירט ביי אלע שוחטים, דא אין אמעריקע (אהן קיין שום אויסנאם), אז נאך דעם ווי מען שחט א פאר בהמות, גייט מען איבער מיט דעם חלף אויף דעם שארף שטיין כדי דער חלף זאל זיין שארפער. דאס ווערט געטאן דורך רייבען דעם חלף א פאר מאהל ארויף און אראפ אויף דעם שארף שטיין.

עפ"י הלכה מוז מען בודק זיין דעם חלף נאך דעם ווי מען גייט איבער מיטן חלף אויף דעם שטיין. די בדיקה מוז זיין די זעלבע ווי ווען מען איז בודק פאר די שחיטה. עס פאדערט זיך זעקס בדיקות (צוויי בדיקות אויף אלע דריי זייטען). עס איז נישט גענוג בהולכה והובאה אליין, דער טעם דערפון איז ווייל עס איז מעגליך אז דער חלף ווערט ערגער דורך דעם שארפען אויף דעם שטיין (עיין בשמ"ח סי' י"ח ס' י"ד ובמ"א סקל"ג ובאהל יצחק סי' י"ג בזבחי תמים ד"ה ראיתי ושפתי זהב ס"ק ה').

לאמיר מאכען א שטיקעל חשבון: אויב עס ווערט געשאכטן צווישען אכציג און הונדערט בהמות א שעה דורך איין שוחט. שטייט לעבען איהם דער

מדריך לכשרות

אנדערער שוחט וועלכער איז איהם בודק די חלפים בהולכה והובאה און אויב עס פארלאנגט זיך פארעכט ער די חלפים (אלגעמיין האט ער קיינמאל נישט מעהר ווי צוויי, דריי חלפים).

עפ"י הלכה מוז מען בודק זיין שטענדיג דעם חלף זייער לאנגזאם, מיט גרויס כוונה, מיט קאנצענטרירטע געדאנקען, מיט פיהל ישוב הדעת כדי צו קענען האבען אן הרגשה אויף א קליינע פגימה (עיין שמ"ח סי' ח"י סעיף ז').

יעצט טראכט אריין וואס עס דארף אלץ געטאהן ווערען אין די קורצע צייט פון ווייניגער ווי א מינוט: א) אפוואשען דעם חלף; ב) איבערגיין אויף דעם חלף שטייטליך בהולכה והובאה (ארויף און אראפ), ג) איבערגיין מיט דעם חלף אויף דעם שטיין, ד) מאכען א בדיקה אויף דעם חלף אויף אלע דריי זייטען [די שארפקייט אויף דעם שפיץ פון חלף, און די צוויי זייטען פון שארפקייט], ארויף און אראפ — סך הכל, זעקס בדיקות, ה) און דערצו אויך פאררעכטען דעם חלף, אויב עס פארלאנגט זיך — דאס אלעס מוז געטאהן ווערען עפ"י הלכה מיט גרויס מתינות און ישוב הדעת.

שטעלט זיך די פראגע, ווי פיהל מתינות און ישוב הדעת איז מעגליך צו טוהן אזוי פיהל זאכען אין אזא קורצע צייט?

[אויב מען שחט נאר פופציג בהמות א שעה, פארדינט מען בסך־הכל נאר בערך צעהן סעקונדעס].

בדיקת פנים

א) נאך דער שחיטה שנייט מען אויף די בהמה כדי דער בודק זאל קענען אריינלייגן זיין האנד ארום די לונג. די בדיקה ווערט געמאכט ווען די בהמה ליגט אויף דער ערד.

עס זענען פאראנען פלעצער (ביי די מאדערנע גלאטע שחיטות) וואו די בדיה ווערט געמאכט ווען די בהמה פארט אויף א קייט. ביי די פלעצער פארט אויך דער בודק אויף א באוועגליכען טישעל. אויף אזא אופן איז זייער שווער צו מאכען א גרינדליכע בדיקה. פארענדיג איז שווער מרגיש צו זיין און אלעס באטראכטען.

ב) דער בודק לייגט שנעל אריין די האנט צו שפירען אויב עס איז באהאפטען די לונג דורך א סירכא צו די בהמה. די מתינות, ישוב הדעת אין הרגשה וועלכע פאדערט זיך פאר די בדיקה איז כמעט אוממעגליך אויסצופיהרען (עיין שמ"ח סי' ל"ט סעי' ב'). עס טרעפט כסדר אז צוליב די שנעלקייט פון די האנט, וועלכע מוז באטאפען אלע זייטען פון לונג, רייסט זיך אראפ א קליינע סירכא וועלכע איז ווייניג באהאפטען און ער קען עס נישט מרגיש זיין, דער בודק האט אינגאנצען איין מינוט צייט בודק זיין יעדע בהמה.

ג) די פוסקים וועלכע רעדען פון די בדיקת פנים טוהען שטארק ווארענען אז די בודקים זאלען זיך נישט יאגען ביי די ארבעט, און זאלען נישט האבען קיין מורא פון קיינעם נאר זיין געלאסען מיט גרויס ישוב הדעת, מיר וועלען דא איבער זעצען זייער לשון:

דער תורת הזבח שרייבט, דער בודק זאל אכטונג געבען ער זאל נישט בודק זיין שנעל, ער דארף זיין א גרויסער ירא שמים פונקט ווי דער שוחט, און בשעת ער איז בודק זאל ער נישט מסיח דעת זיין פון באשעפער, און ער זאל גארנישט טראכטען קיין פרעמדע זאכען וואס געהערט נישט צו די בדיקה, און ער זאל נישט

רעדען מיט קיין שום מענטש דעמאלס, ער זאל שטיין מיט מורא און מיט פחד בשעת ווען ער איז בודק די לונג אז עס זאל איהם נישט אינטערעסירען קיין שום פרמעדע זאך, כי בנפשו דיבר וחטא הרבים תלוי בו (תורת זבח, דרכ"ת סי' ל"ט, מ"א).

ד) מיר קענען נישט אראפ לייגען די חסרונות פון יעדען שלאכט הויז באזונדער. וואס מיר שרייבען דא איז אן אלגעמיינע איבערבליק פון חסרונות וואס זענען שייך אויף רוב פלעצער. אויב אויף א געוויסען פלאץ זענען נישט דא אלע חסרונות וואס ווערט דא אויסגערעכענט, זענען אבער פאראנען אנדערע חסרונות וואס זענען דא נישט אויסגערעכענט. ביי די גרויסע שחיטה-פלעצער מוז די בדיקת פנים אנגיין זייער שנעל מכמה טעמים.

ה) אזוי ווי עס ווערט גע'שחט'ן בערך זעכציג בהמות א שעה פארשטייט זיך אז פאר דעם בודק קומט אויס צו באקוקען א יעדע בהמה נישט מעהר ווי איין איינציגע מינוט, און אפי' ווען מען זאל שחט'ן ווייניגער בלייבט נאך א האלבע מינוט.

ו) מיר וועלען אויסרעכענען וואס דער בודק דארף אלץ טאן אין די איין איינציגע מינוט, וועלען מיר פארשטיין וויפיל צייט עס בלייבט איבער צו באקוקען און באטראכטען די לונג, און דערצו וויפיל ישוב הדעת עס איז מעגליך אז עהר זאל האבען.

ז) ווען דער בודק קומט צו די בהמה קען עהר נאך נישט באלד ארייגלייגען זיינע הענט ווייל עס שטייען צוויי העלפערס וועלכע דארפען שינדען די הויט פון בהמה, ווען די העלפערס האבען אפגעשונדען אביסעל פון בויך, הערשט דעמאלט קען דער שוחט ארייגלייגען זיינע הענט אינעווייניג.

ט) קודם מוז עהר באטאפען די בית הכוסות אויב עס איז נישט נסרך (באהאפטען) צום דופן (וואנט) פון טרפש.

ט) דערנאך מוז עהר מאכען דריי שניטען אין די וואנט פון דעם טרפש.

י) ער מוז אריינגיין מיט זיינע הענט איןביידע זייטען פון די בהמה.

יא) ער מוז באטאפען ארום און ארום די לונג, יעדע אונה און יעדע אומה מוז באטאפט ווערען. דאס הייסט אז פינף אונות און צוויי אומות וועלכע געפינען זיך אויף די לונג מוז מען גוט באטאפען און באטראכטען, אויך די וורדא מוז מען בודק זיין.

יב) אלעס מוז געטאן ווערען מיט גרויס פארזיכטיקייט און געלאסענקייט (מתינות) אז עהר זאל ח"ו נישט אפרייסען א סירכא.

יג) בשעת דער בודק איז מרגיש און בודק די לונג ווערט די בהמה געשאקעלט פון פיהר אדער פינף העלפערס וועלכע ארבעטען אויף די בהמה. איינער ארבייט ביים זייט פון קאפ ארום די קנה וואס איז איינס מיט די לונג. דער גוי שנייט מיט א מעסער ארום די פעטענס ביז ארום די אונות. וואס זייער א סאך מאהל ווערט מיט געשניטען סירכות. אויך דארף דער שוחט אכטונג געבען אז דער מעסער זאל עם נישט צושניידען די הענט, וואס דאס איז גורם א בילבול הדעת פאר דעם בודק. צוויי שינדען די הויט, צוויי שינדען די פיס פון בהמה. פארשטענדליך אז דאס שאקלען קען (ח"ו) גורם זיין אראפרייסען סירכות. (דאס טרעפט זיך נאר ביי א טייל פלעצער).

יד) עס שטייט א ארבייטער צו קאפענס פון די בהמה, זיין ארבייט איז אויף צו שניידען די בויך פון בהמה, מיט א גרויסען עלעקטרישען זעג. עהר יאגט זיך

ווייל די ארבעט מוז אנגיין. בשעת דער בודק דארף מצמצם זיין זיינע אלע כוונות צו באטראכטען וויפיל סירכות עס איז דא און וואו די סירכות ליגען, אויף וועלכע שפיץ פון די אונא, טרעפט זייער אפט אז דער גוי פאנגט אן צו דרילען מיט דעם אטאמאטישען זעג, דער בודק מוז שנעל ענדיגען די בדיקה, ווייל ער האט מורא ער וועט געשעדיגט ווערען פון זעג (די העלפערס זענען גויים, זיי יאגען זיך זייער, און יאגען די בודקים).

טו) נאך די בדיקת פנים דארף דער בודק גיין א מהלך פון צוואנציג ביז פערציג פוס כדי אויף צו שרייבען אויף א טאוועל וואס עהר האט געפונען. ער שרייבט (וואס דאס נעמט צייט) ברמיזה וואס און ווי ער האט געפונען סירכות אין די בהמה, און צוליב יאגעניש קען ער נישט אויפשרייבען אלעס פינקטליך.

טז) למשל איינע פון די אונות ווערען אנגערופען מתפצלת (ווייל דאס צוטיילט זיך אויף מערערע טיילען) די אונא האט 6 עקען. יעצט אויב עס טרעפט זיך א סירכא אויף די אונא שרייבט דער בודק נישט מעהר ווי די צווי אותיות „מפ" וואס דאס מיינט מתפצלת, אבער ער שרייבט נישט אויף וועלכע פון די 6 עקען פון די מתפצלת ער האט געטראפען די סירכא, וואס נאך דעם איז מעגליך אז דער בודק חוץ צוליב איילעניש זאל דאס נישט טרעפען.

יז) ווען דער בודק גייט צום טאוועל מוז ער אכטונג געבען, ווייל עס ווערט אדורך געפירט בהמות אויף דעם קייט, עס איז א סכנה דארט צו שטיין ווייל עס קען חלילה ארויף פאלען די בהמה אויף דעם מענטש. אסאך מאהל מוז דער בודק ווארטען עטליכע סעקונדעס ביז די בהמה ווערט אדורך געפירט, (ביי אזא מאסען שחיטה איז יעדע סעקונדע א גרויסער חשבון, ווייל ער האלט אויף צענדליגער ארבייטער).

יח) דאס אלעס מוז דער בודק דורך מאכען און טאן אין איין איינציגע מינוט. און דערצו מוז דאס געטאן ווערען מיט ישוב הדעת און מתינות.

גלאט און נישט גלאט

א) אין יעדער שלאכט הויז זענען דא צוויי־ערליי שחיטות, **גלאט** גערופענע און **נישט גלאט**, דאס וועלכע דער גלאטער בודק וויל נישט נעמען נעמט איבער דער אנדערער בודק פון די נישט גלאטע.

ב) אויב דער בודק טרעפט א סירכא וועלכע די בהמה איז נישט ראוי צו נוצען פאר די גלאטע שחיטה ווערט די בהמה איבערגעגעבען פאר דעם בודק פון די נישט גלאטע שחיטות וואס ווערט פארקויפט אלס כשר פאר מאדערנע אידען.

ג) ביי די מאדערנע גלאטע שחיטות שרייבט מען נישט אויפען טאוועל נאר מען שרייט מיטן מויל פאר דעם בודק חוץ. ביז דער בהמה קומט אהן צום בודק חוץ, פארגעסט ער וואס דער בודק פנים האט איהם געזאגט, ווייל אין צווישען האט ער בודק געוועהן עטליכע בהמות.

ד) עס זענען דא זייער ווייניג בהמות וועלכע זענען אינגאנצען גלאט אזוי ווי די אמאהליגע גערופענע גלאטע פלייש, פון די היינטיגע גלאטע פליישען ווערן אראפגענומען רירין און קליינע סירכות. אבער עס איז נישט דא קיין ישוב הדעת, וועלכע פאדערט זיך מבחין צו זיין צווישען זיי: און עס איז ממש אוממעגליך צו זאגען אז די אלע בהמות וועלכע ווערן פארקויפט פאר גלאט, זענען ריכטיג גלאט.

בדיקת חוץ

א) ווען די בהמה — מיט דעם נומבער וועלכע דער בודק פנים האט אנגעצייכענט אז עס קען זיין גלאט — קומט אן צום בודק חוץ בלאזט ער אויף די לונג (מיט א מאשין) און איז בודק דורך מיעוך ומישמוש אין בדיקת פושרין. דארט וואו מען שחט ארום זעכציג (60) בהמות א שעה איז צום בעסטען פאל נאר דא צוויי־א־האלב מינוט צייט בודק צו זיין, עס פאדערט זיך געלאסענקייט און פארזיכטיקייט אראפצונעמען די רירין און סירכות, עס איז זייער שווער בודק צו זיין מיט פושרין אויף אזא שנעלע סיסטעם. אז מען טראכט אריין וויפיל ארבעט דער בודק חוץ דארף אריינלייגן אין די מינוטען, איז ממש נישט צו גלויבען. אויפבלאזען, מיעוך ומישמוש, פושרין. און ועל כולם, באטראכטען מיט ישוב הדעת וואס עס איז, ווי אזוי צו באהאנדלען וכדומה.

ב) עס זענען פארהאנען פלעצער וואו מען שחט מעהר ווי זעכציג א שעה בלייבט נישט איבער אפילו איין מינוט פאר בדיקת חוץ. די בדיקה מתונה וועלכער ווערט דערמאנט אין הלכה איז אינגאנצען בטל געווארען אין די אמעריקאנער מאסען פראדוקציע. דער מכשול דערפון איז זעלבספארשטענדליך.

די נישט גלאטע נעמען אראפ אפילו גרויסע סירכות, עס איז בכלל נישט ווי אמאליגע נישט גלאטע וד"ל. מי יתן, אז די היינטיגע גלאטע זאלען זיין אזוי ווי די אמאליגע סתם כשר.

בלאמבירען

א) אזוי ווי עס ווערן גע'שחט'ען בהמות איינס נאכן אנדערן, ארבעטען אלע ארבייטערס אויף פיהל בהמות מיט איין מאהל. בעפאהר מען טוהט פעסטשטעלען די כשרות פון די בהמה דורך דעם בודק חוץ, איז שוין פארטיילט געווארען די קעפ און די אנדערע חלקים פאר ארבייטער צו ארבייטען דערויף.

ב) עס מוז געפירט ווערן א פונקטליכער חשבון צו וויסען וועלכע צונג געהער צו וועלכען קאפ, און וועלכער קאפ געהערט צו וועלכע אברים. אז דער בודק חוץ שרייבט אויף דעם טאוועל אז די סירכא פון א געוויסע בהמה איז טריפה אדער עס איז נישט גלאט, מוז דער בלאמבירער נאכפארשטען נאך דעם קאפ און אירע חלקים כדי זיי אויך מטריף צו זיין.

ג) צוליב דעם טומל און שנעלקייט וועלכער הערשט אין שלאכט הויז קען מען טרעפען א צונג אנגעצייכענט טריפה און אויף א זייטעל פון די זעלבע בהמה איז אנגעצייכענט כשר אדער גלאט כשר.

ד) דער בלאמבירער איז דער וועלכער איז אחראי אז נאר די כשר'ע, אדער גלאטע בהמות זאלען ווערן פארזיגעלט מיט די בלאמבע. נאר נאכדעם ווי

דער בודק חוץ האט בודק געווען און געגעבען זיין אורטייל מעג דער בלאמבירער ארויף לייגן די בלאמבע.

אין א טייל מקומות (ביי מאדערנע גלאטע שחיטות) זענען גוים די בלאמבירערס. ביי רוב פון די חרד'ישע גלאטע שחיטות זענען שומרי תומ"צ די וועלכע לייגען די בלאמבעס.

ה) עס איז בכלל נישט דא קיין שום קאנטראל אויף די בלאמבעס. דער רב המכשיר אדער זיין משגיח האט נישט קיין שום אחריות אויף די בלאמבעס. עס ווערט נישט געפירט קיין חשבון וויפיל עס איז דא, וויפיל עס איז אויף גענוצט געווארען, וויפיל איז געבליבען. דער בעל הבית אליין באשטעלט די בלאמבעס, ער האלט דאס ביי זיך אין אפיס, הפקר. דער בלאמבירער (וועלעכער דארף הייסען דער משגיח און איז ליידער נאר א פשוט'ער ארבייטער) נעמט וויפיל ער וויל און ווען ער וויל, עס פארשטייט זיך אז דער בעל הבית נעמט אויך וויפיל ער וויל. עס איז באקאנט אז בעלי בתים אליין לייגען בלאמבעס ווען זיי ווילען און אויף וואס זיי ווילען. עס איז אויך דא אסאך בוטשערס וועלעכע האבן ביי זיך בלאמבעס.

ו) אויף א טייל ערטער ליגען די בלאמבעס הפקר אין שלאכט הויז. עס איז פריי פאר יעדען צו נעמען. עס דאכט זיך צו אז די בלאמבעס זענען בלויז פאר מראית עין און זיי זענען אין זייער א שוואכער מאס פון קאנטראל.

ז) ווען מען לאדענט אהן די טראק מיט די פלייש אוועקצופירען, איז קיינער נישט דארט בודק צו זיין אז נאר די געוויסע בלאמבירטע סחורה זאל ווערן אנגעלאדענט.

אין פריזער (קילער-צימער)

נאך דעם ווי די בהמה ווערט בלאמבירט לייגט מען עס אריין אין פריזער אויף 12 ביז 24 שעה. די בהמה ווערט קודם ארומגעוויקעלט מיט א גרויסען טיכעל, עס איז מעגליך אז די טוך ערהאלט א גרויסע פראצענט זאלץ וועלעכע ברענגט צו די שאלה פון נמלח בלא הדחה, רוב גלאטע שחיטות זענען מדקדק אז די ווארע זאל נישט ערהאלטען זאלץ.

טראנספארטאציע

די פלייש קומט אהן צום גרויס הענדלער אדער בוטשער אום אויסגעזאלצען, דער בוטשער מאכט עס אליין כשר, רוב חרד'ישע גלאטע פליישען דערגרייכען דעם בוטשער אין די דריי טעג.

עס זענען פארהאנען ביי מאדערנע גלאטע שחיטות וועלעכע דאס טראנספארטאציע נעמט לענגער פון דריי טעג צוליב דאס ווייטקייט פון שלאכט הויז צום בוטשער אדער גרויס הענדלער, אדער צוליב אנדערע סיבות, און דעמאלט העלפט שוין נישט דאס אויסזאלצען (ש"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף י"ב), און ליידער ווערט דאס אזוי פארקויפט.

האלסעילער (גרויס-הענדלער)

א) נישט אלע האלסעילער זענען שומרי תומ"צ. זיי האבען בכלל נישט קיין נאמנות.

ב) עס זענען פאראנען האלסעילער שומרי תומ"צ וועלכע פארקויפען אויך טריפה'נע פלייש, ר"ל.

ג) עס זענען פארהאנען האלסעילער שומרי תומ"צ וועלכע האנדלען מיט גלאטע פלייש און אויך מיט נישט גלאטע וועלעכע רופן זיך „כשר". זיי טענה'ען אז די נישט גלאטע ווערט נאר פארקויפט פאר די וועלעכע זענען נישט מדקדק אויף גלאט. דער האלסעילער האט נישט קיין נאמנות דערויף. מיר האבען זיך איבערצייגט פון פיעל פאלען אז אפילו בוטשערס וועלכע פארקויפען נאר גלאט, האבען באקומען פלייש אהן די גלאטע חתימות און פלאמבעס. עס ווערט פארטוישט ביים האלסעילער.

ד) אפילו די וועלעכע האנדלען נאר מיט גלאטע פליישען, פארקויפען (אלע אהן קיין שום אויסנאם) פארשידענע גלאטע פליישען. די איינקויפערס וועלכע זענען מהדר אויף א געוויסע שחיטה אדער פון א געוויסע קהילה, ווייסען נישט אז די פלייש ועלעכע זיי באקומען איז מעגליך פון אן אנדער שחיטה, און נישט פון זייער געוואונטשענע שחיטה.

ה) מען האט שוין געכאפט א טייל האלסעילערס וועלכע פארקויפען ממש טריפה פלייש אלס כשר. אזא סוחר האט מער נישט קיין שום נאמנות. דער פראבלעם איז, אז עס ווערט גארנישט געטאן דערצו (יו"ד סי' קי"ט סי' י"ט).

פלייש-געשעפט (בוטשער-סטאר)

א) עס איז פארהאנען בוטשער-סטארס וואס האבען נישט קיין השגחה. מען פארלאזט זיך אויף דעם בעה"ב וועלעכער הייסט א שומר תומ"צ.

ב) די וועלעכע האבען יא אן השגחה פון א רב האבען נישט קיין השגחה תמידית צו זעהן די סחורה ווען עס קומט אהן, און ווי אזוי מען מאכט כשר שטענדיק, און דער גאנצער גאנג אין געשעפט.

ג) די פאַר וועלעכע האבען יא אן השגחה תמידית ווערט דער משגיח באצאהלט פון בעה"ב און ממילא איז ער אינגאנצען אונטער זיין איינפלוס, צוליב פרנסה. (דער משגיח דארף ווערען באצאהלט פון די קהילה-קאַסע, און זיי זאלען זיין זיינע בעלי-בתים. די קהילה טאהר נישט זיין קיין שותף אין פלייש-געשעפט, ווי פארשטענדליך).

ד) אויב מען זעהט אויף דעם בוטשער-סטאר א טאוול פון אן השגחה פון וועלכען רב עס זאל זיין, מיינט דאס נאך נישט אז דער רב גיט א השגחה אויף די שחיטה. דער רב איז מסתמא קיין מאל נישט געווען ביי די שחיטה און ווייסט בכלל נישט ווי די שחיטה זעהט אויס דא אין אמעריקע, (זעה אין פראגעס און ענטפערס באריכות). די השגחה איז נאר אויף די מליחה, ניקור, וכדומה. רוב מאהל איז דאס נאר אן הודעה אז ער קען דעם בעה"ב, און אז דער בעה"ב פרעגט איהם די שאלות וועגען מליחה ניקור וכדומה. א באוויין האט איהר אז די השגחה איז נאר אויף דעם כשר-מאכען, פון דעם פאקט אז א גרויסע טייל פון די רבנים מכשירים אויף די סטאר'ס, עסען אליין נישט פון די פליישען וואס ווערען פאקויפט אין זייערע סטאר'ס, זיי לאזען פאר זיך שחט'ן עקסטרע [דאס אליין ווארפט אויף טונקעלע שאַטענס אויף די כשרות פון די שחיטה].

ה) אסאך מאהל ליפערט דער בוטשער פלייש פאר דעם קונה דורך א גוי. עס פאדערט זיך א חותם בתוך חותם, און עס איז נישט דא.

ו) עס טרעפט אז דער בעל הבית לאזט איבער דעם גוי אליין אין געשעפט. איבערהויפט ביינאכט נאך דעם ווי דער בעל הבית גייט אהיים און די סחורה איז נאך נישט געליפערט געווארען צו די קונים, גיט דער בעה"ב איבער דעם שליסעל צו דעם גוי וועלכער ליפערט (דעליווערט).

אויך ברענגט מען אין אסאך געשעפטען דאס פלייש פארטאגס און די גוים האבען דאס שליסעל. זיי טראגען דאס אריין אין פרידזידער, וואס דארט ליגט פלייש אהן חותמות.

אויך קומט א סאך מאל פלייש צו געשעפטען אהן קיין גלאטע חותמות, און דארט וואו עס איז נישט דא קיין השגחה איז נישט דא ווער עס זאל זיך אומקוקען דערויף.

אויף די אלע אויבען־דערמאנטע פעלערס איז דא דער איסור פון בשר שנתעלם מן העין, (ד.ה. פלייש וואס דאס אויג פון א איד האט פארזעהן), וואס איז אסור עפ"י שו"ע סימן ס"ג.

די מעשה השחיטה פון לעמער (כבשים)

א) אויסער די אלע דערמאנטע פראבלעמען ביי די גסות שחיטה, איז ביי די לעמער פארהאנען נאך איין גרויסער פראבלעם וועלכע געפינט זיך ביי די עצם מעשה השחיטה. עס זענען פארהאנען זייער אסאך שומרי תומ"צ וועלכע זענען מדקדק נישט צו עסען קיין לעמער־פלייש (כאטש זיי עסען פון די גלאטע רינדערען שחיטה).

די פראבלעמען זענען ווי פאלגענד:

ב) די לעמער האבען זייער אסאך האר (וואל) אויף דער פלאץ פון בית השחיטה. דאס איז גורם אז דער חלף ווערט זייער שנעל פגום. דערצו ווערט שטענדיק פארפלאנטערט מאראסט, שטיינדלעך אין די האר. די האר ווערט פארקנופט וכדומה. דאס ברענגט דערצו אז עס איז פוגם דעם חלף בשעת די שחיטה.

ג) אויך דארף מען זיין געווארענט וועגען חלדה, אזוי ווי עס שטייט אין שו"ע, שמ"ח (סי' כ"ד סעיף ט'־י"ב) אז מען דארף זיין געווארענט ווען מען שחט לעמער צוליעב די חלדה תחת צמר המסובך.

ד) דער חת"ס שרייבט, „עס איז באוואוסט אז עס איז דער סדר פון סכין עס זאל פגום ווערן פון דעם האלדז פון שאף וועלכע זענען פיהל מיט זאמט און ערד, אפילו ווען מען איז געוואוינט אראפ צו נעמען די האר און אפוואשען דאס פלאץ".

ה) צוליעב די אלע פראבלעמען איז שטענדיג געווען דער מנהג אפשערען די האר פון האלדז ביי די בית השחיטה און גוט אפוואשען דאס פלאץ פאר די שחיטה כדי עס זאל פארקומען ווייניגער פגימות, מיט דעם אלעם פלעגט זיך נאך אלץ מאכען פגימות (עיין בשו"ת דברי מלכיאל ח"ג סי' מ"א, ובבינת אדם שער רוח"ז סי' י"א).

ו) ביי די היינטיגע שחיטות שערט מען בכלל נישט אפ די האר פון די לעמער, מען מאכט נאר א שביל (ד.ה. מען צושייד די וואל). עס איז נישט ריכטיג אזוי צו טאן לכתחילה (שמ"ח סי' כ"ד סי' י"ב). אזוי ווי דער האלדז איז פוהל מיט מאראסט, מאכט זיך דורך דעם זייער אסאך פגימות, און עס איז נישט דא קיין צייט צובאקוקען און אודאי נישט מתקן זיין דעם חלף.

ז) אויסער די דערמאנטע פראבלעם, שטייט נאר איין שוחט ביי די שחיטה פון לעמער. די שחיטה איז א שווערע, צוליעב די פיהלע פגימות און אויך צוליעב די עצם מעשה השחיטה וועלעכע איז שווערער פון גסות, אפילו צוויי שוחטים זענען אויך ווייניג צו די מלאכה.

מיר ווייסען פון א פאל וואו מען האט געוואלט איינפירען דא אין אמעריקע א כשר'ע שחיטה פון לעמער און דער שוחט האט נישט געוואלט שחט'ן אן דעם וואס דער רב זאל מיט-קומען אין שלאכט הויז און אליין באקוקען דעם חלף נאך יעדען לעמעל. נאך אגאנצען טאג שחיטה איז געבליבען אינגאנצען איין לעמעל, וואס דער רב האט געזאגט אז דער חלף איז גוט. פון דעם אליין קענט איהר שוין זעהן וויפיל שוחטים מיט חלפים מען וואלט געדארפט האבען פאר אונזער ניו-יארקער שחיטות. און ממילא פארשטייט זיך, ווי צוויפעל האפטיג עס איז די כשרות פון די לעמער דא אין ניו-יארק, וואס ווערט גע'שחט'ן טויזנטער וועכנטליך.

ח) עס איז דא זייער אסאך סירכות ביי די בדיקות (נישט ווי געוויסע סוחרים רעדען איין די קונים אז ביי לעמער איז פארהאנען ווייניגער סירכות).

די קעלבער שחיטה

אזוי ווי עס איז באוואוסט אז די קעלבער שחיטה איז מעהר מהודר צוליב די קליינע צאהל פון סירכות וועלעכע געפינען זיך ביי זיי, ווילען מיר אויפמערקזאם מאכען דעם ציבור אז דאס איז נישט ריכטיג אין אמעריקע.

א) אין יוראפ פלעגט מען שחט'ן קעלבער פון דריי-פיער וואכען, דעריבער האבען זיי נישט געהאט קיין שום סירכא. די גאר גלאטע בהמות זענען געווען קעלבער, אנשי מעשה פלעגען מהדר זיין נאר צו עסען קעלבער פלייש.

ב) דא אין אמעריקע שחט מען גרויסע קעלבער פון עטליכע חדשים, די קעלבער וועגען א פאר הונדערט פונט, און די קעלבער זענען נאך אסאך ערגער ווי די בהמות לגבי גלאט.

ג) ווי עס איז גוט באקאנט איז פארהאנען א גרעסערע פראצענט גלאטע ביי די בהמות ווי ביי די היינטיגע קעלבער.

ד) ביי די קעלבער איז אויך פארהאנען די פראבלעם אז נאר איין שוחט שחט און נישט צוויי ווי עס דארף זיין.

❋

ביים ענדיגען דעם דאזיגען ארטיקל ווילען מיר נאך אמאל דערמאנען די ליינערס אז מיר נעמען פולע אחריות אויף אלעס וואס מיר האבן דא געשריבען. מיר זענען גרייט צו איבער צייגען פאר יעדען ערנסטען מענטש וואס וויל וויסען דעם אמת די אלע אויבן-דערמאנטע טענות.

מדריך לכשרות

שמע בני

נעתק מספר טיול בפרדס אות ש׳ מהגאב״ד משאמלוי זצ״ל

דער גאון מהר״ש אבוהב זי״ע אין ספר הזכרונות (פרק ב׳ מהל׳ שחיטה) שרייבט, אויב עס וואלט מעגליך געווען פאר דעם פאלק צו עקזיסטירען אהן פלייש, וואלטען אונזערע חכמים שוין לאנג מבטל געווען דאס פאך פון שחיטה. איבערהויפט אין די היינטיגע צייטען ווען זייער אסאך מענטשען לאזען זיך אריין אין דער פאך. עס איז אויסערגעוועהנטליך גרינג צו צוקומען צו מכשולות, ר״ל, סיי פאר א יחיד און סיי פאר א רבים. דער שולד ליגט אויף די וועלכע גיבען רשות צו שחט׳ען.

דער חתם סופר אין די שו״ת (או״ח סי׳ ר״ה) שרייבט אז דער מלך זקן וכסיל (מען מיינט דעם יצה״ר) זיצט אויף א שטוהל פון דריי פיס: א) פון חזנים וועלכע פירען ארויס מחוץ למחנה די תפלות פון אידישע קינדער וכו׳, ב) פון שוחטים וועלכע זענען מאכיל נבילות וטריפות פאר אידישע קינדער, ג) פון סופרים וועלכע שרייבען פסול׳ע תפילין און מזוזות. דאס איז שוין גענוג פאר דעם יצר הרע, מער דארף ער שוין נישט.

עס ווערט געברענגט אין מעשה רב אות צ׳ פון ווילנער גאון זצ״ל, אז עס איז בעסער צו עסען מילכיגע מאכלים אום שבת ווי צו עסען פון א בהמה וועלכע איז געשחט׳ען געווארען אהן דעם וואס איינער איז געשטאנען איבער דעם שוחט.

דער דברי חיים אין די שו״ת (יו״ד חלק א׳ סי׳ ז׳) שרייבט אז ער האט געזעהן אסאך יראי השם און לומדי תורה וועלכע זענען פארדארבען געווארען נאך דעם ווי זיי זענען געווארען שוחטים. דורך שוחטים וועלכע זענען געווען קלים, זענען זייער אסאך קהלות אין דייטשלאנד ארויס פון אידישען דת, רח״ל (שו״ת דברי חיים שם).

אין תבואות שור שטייט אז דער שוחט מוז זיין א ירא שמים מרבים. דאס יראת שמים זאל זיך דערקענען אויף זיין פנים. אויב נישט ווערט ער אליין פארדארבען אלץ מער און מער, און ממילא פארדארבט ער אויך אנדערע וועלכע עסען פון זיין שחיטה. זיי ווערען פיהל מיט טומאה ביז זיי ווערען אפיקורסים.

איך בין זיכער אז דאס וואס מען איז גוזר גזירות א קעגען די שחיטות, אין די היינטיגע ציטען, איז נאר ווייל מען האט זיך נישט אומגעקוקט ריכטיג אויף די שוחטים, אזוי ווי עס פארלאנגט זיך.

(„טיול בפרדס" מערכת שחיטה פון שאמלויער רב זצ״ל)

פעסטשטעלונגען

אכטונג: נאר די פראדוקטען וועלעכע זענען אויסדרוקליך דא געמאלדען זענען פעסטגעטעלט געווארען. אנדערע פראדוקטען פון די זעלבע פירמא אדער אונטער די זעלבע השגחה (ווי צ.ב.ש. Ⓤ, Ⓚ, CRC, און אנדערע, אדער א השגחה פון אן אינדיווידואלן רב), דארף באזונדער אונטערזוכט ווערען.

ווערטער וועלעכע ווערען גענוצט אין די פעסטשטעלונגען

כשר בתכלית

א שפייז וועלעכע די כשרות דערפון איז קלאהר אהן קיין שום חשש; אדער א שפייז וועלעכע פאדערט זיך אן השגחה דערויף און עס ווערט פראדוצירט אונטער א ריכטיגע השגחה, אין א פאבריק וועלעכע ערצייגט נאר כשר׳ע מאכלים, דורך שומרי תומ״צ.

כשר

א שפייז וועלעכע איז פארצווייגט און עס איז כשר בלי שום פקפוק, ווי צ.ב.ש. אז עס ווערט ערציגט אין א פאבריק וועלעכע ערצייגט אויך נישט כשר׳ע מאכלים און עס פאדערט זיך שטענדיג צו כשר׳ן די כלים, וכדומה.

אין די אפטיילונג זענען דא אסאך צווייגען, חילוקים, און שטופען אויף וועלעכע עס איז נישט מעגליך מאריך צו זיין ביי יעדע פראדוקט. די אונטערשטע שורה איז אז די פראדוקט איז נישט די זעלבע ווי עסענווארג וועלעכע ווערען געמאכט אין אייגענעם קאך.

אויב עס איז א מאכל אויף וועלעכע עס פאדערט זיך א בירור ווייל עס קען פארהאנען זיין חילוקי דיעות דערויף, לייגען מיר פאר די פאקטען פאר די ליינערס אז יעדער זאל קענען אורטיילען לויט זיין פארשטאנד, אדער פרעגען א מורה הוראה.

אין להשתמש

א שפייז וועלעכע איז רעקאמענדירט נישט צו ניצען, כאטש אז אויף א טייל קען מען נישט זיכער שרייבען אסור, אבער וויבאלד עס איז א שפייז וועלעכע דארף האבען אן השגחה, אדער די השגחה איז נישט אין ארדענונג — טאר נישט גענוצט ווערען די פראדוקט.

טשאקאלאד

מיר האבען באזוכט די פאבריק סעלאסט (celles) וועלכע פראדוצירען (טשאקאלאד קאווערט טשעריס) די איבערגעצוריגענע קארשען מיט טשאקאלאד. די פראדוקט איז מילכיג, עס איז נישט קיין חלב ישראל. די פאבריק האט השגחה, דער בעל מכשיר פארצייכענט אז עס איז מילכיג.

אכטונג: די זעלבע פראדוקט ווערט אויך פארקויפט דורך אנדערע ערצייגערס אָן דעם נאמען סעלאס. . עס איז נישט פארצייכענט מילכיג, און א טייל זענען געצייכענט פארווע מיט אן השגחה, אָן דער אחריות פון דעם בעל המכשיר פון סעלאסט. די אלע טשאקאלאד קאווערט טשעריס (אפילו די וועלכע האבן אן אנגענומענע השגחה) וועלכע זענען געפאקט אין א רויטע פעקינג (רעהפער) זענען פון סעלאס , זיי זענען מילכיג און נישט פון קיין חלב ישראל.

סיריאלס

מיר האבן באזוכט די פאבריק גענעראל פודס אין בעטעל קריג מישיגען, וועלכע פראדוצירען די פאסט סיריאלס. עס איז אבזערווירט געווארען די אופן פון פראדוקציע, די רויע מאטריאלען זענען אונטערזוכט געווארען, עס איז פאראנען אן השגחה בלתי תמידית ביי די פאבריק.

די פאלגענדע סיריאלס זענען אונטערזוכט געווארען און פעסט-געשטעלט אלס כשר:

Rice Krinkles
(same as rice crispies)
40% Bran Flakes
Post Toasties
(same as corn flakes)
Sugar Sparkled Flakes
Grape Nut Flakes
Raisin Bran
Frosted Rice Krinkles
Pebbles Fruity
(Cellese)
(Grape Nuts)

די איבעריגע פראדוקטן זענען נאך נישט פעסט-געשטעלט, ווייל מען האט נאך נישט געענדיגט די אונטערזוכונג פון די רויע מאטריאלען. א טייל פון די פראדוקטען האט מען בכלל נאך נישט געקענט זעהן ווי אזוי זיי ווערן געמאכט.

אכטונג: c.w. post איז מילכיג, נישט פון חלב ישראל. post fortified oat flakes איז מילכיג, נישט פון חלב ישראל. גרעיפ-נאטס (נישט צו פארטוישן מיט גרעיפ נאט פלאיקס) ווערט געמאכט פון נארמאלע ברויט, עס ווערט נאר צוריבען און צוגעלייגט וויטאמינס. די גרעיפ-נאטס זענען פת פלתר.

[וועגן די ברכות, ביטע קוקט אין די קומענדיגע מדריכים].

מדריך לכשרות

• JEWISH PRESS •

Glatt Kosher

Dear Editor,

Mr. Eli Sacks' letter concerning "Glatt-Kosher" published in your Aug. 6th edition caught my eye. Having practiced "Sh'chita U'b-dika" several years, I feel I have some knowledge — as well as questions — in this matter and would like to express my opinion.

An animal slaughtered kosher requires "B'dikas Hore'oh" — inspection of the lungs. If this inspection turns up a "sircha" — an adhesion — the entire animal is treif. The Ra'moh, whose decisions we usually accept in matters of Halacha, is lenient in this case. He permits the practice of "Mi'uch U'mishmush" — rubbing gently the "sircha" between the fingers of the "bodek" and, if this process removes the "sircha," the animal is kosher (Ramoh, Yore Deah, 39:13). Those who refuse to accept this lenient view of the Ramoh or question whether the "bodek" was gentle enough in the handling of the "sircha" insist that their meat be from an animal with "glatt" — smooth, in Yiddish — lungs with no "sircha" at all and are willing to pay the price.

So much for the basic Halacha: May I now ask several questions based upon practical experience:

1) Beef cattle without a "sircha" is very rare. At times, as little as 0-5% are really "glatt." Where does all the beef sold in New York as "glatt-Kosher" come from?

2) The Ramoh (ibid) specifically excludes calves and lambs from his lenient decision concerning "Mi'uch U'mishmush." Consequently, a calf or a lamb which has a "sircha" is treif even according to the Ramoh. What, then, is "glatt-Kosher" veal or lamb?

3) Poultry requires no inspection of the lungs. In fact, the lungs of all poultry is adherent to the ribs. What, then, is "glatt-Kosher" chicken or duck?

I have been asking these and similar questions for the last 45 years and, to date, heard no satisfactory answer. Isn't it time that the authorities in charge of Kashruth listen to them seriously and begin mending fences?

Most respectfully,
Rabbi Joseph Goldberg
Brooklyn, N.Y.

ווילט איר אַז אויפריכטיגע כשרות זאָל דאָמינירען
ווילט איר אַן ערליכען רעפּאָרט וועגען כשרות האָבען
ווילט איר אויף אַן עראָפּלאן (אָדער ח"ו א שפּיטאָל) האָבען א כשר'ן ביסען
ווילט איר פון אייערע געשמאקע סעודה מיט א רואיג געוויסען געניסען

ווערט א חבר אין די איינציגע אומפּארטייאישע אויפריכטיגע און שלא על מנת לקבל פּרס ארבייטענדע אָרגאניזאציע פון כשרות

וועד הכשרות
שע"י התאחדות הקהלות

פאַרלאנגט אַז אלעס וואָס איר עסט און וואו איר עסט זאָל ווערען אונטערזוכט דורך דעם וועד הכשרות.
שטארקט די הענט פון עושי מלאכת הקודש באמונה.

מטרת הוועד

א) לבדוק בבתי חרושת מיצרי מאכלות ומשקאות ולקבוע הבירור כדלהלן:

1. אם ימצא בביח״ר אשר הכל על צד היותר טוב בלי שום פקפוק הן אופן ההרכבה כי לא בא בתוצרה שום חומר מפוקפק או לא בא מורכב עם שום חומר, והן באופני המכונות שלא נעשה בהם שום פעם דברים אסורים (ולא מושכר לקאמפאני אחרת שאפשר שמייצרת דברים אסורים כמו ששכיח), וממילא אין צריך שם שום הגעלה או משגיח — אזי נפרסם שמאכל שכזה כשר בלי פקפוק ותוקף ההודעה רק עד משך בדיקה השני׳.

2. אם נמצא בביח״ר כי אופני ההרכבה מתאימים להיות כשר רק שצריך שם הגעלה מטעמים הנ״ל, אפי׳ אם יש שם השגחה, נפרסם את המציאות שמצאנו, ועל הקהל לרחק או לקרב את ההשגחה.

3. אם ימצא שגם על ההרכבה יש פקפוק או אם ימצא שום זיוף וכדו׳ מהתחכמות בעלי החרושת וכו׳, אזי נפרסם הפקפוק שמצאנו.

ב) לענות על השאלות העולות אצל כל יחיד מחמת חוסר ידיעה במין המאכל או המשקה שרוצה לשום במו פיו.

ג) לעמוד בקשר עם וועדי הכשרות בעולם הגדול ומכש״כ בא״י — לידע תמיד מהמתרחש שם, כדי להודיע לקהל קוראינו כאן, מכיון ששכיח הרבה פעמים שכבר הסירו ההשגחה מאיזה תוצרה, וטרם הגיעה הידיעה לכאן.

ד) להודיע הערות וידיעות חדשות בעניני כשרות, אשר נחוץ לידע למעשה.

המערכת

ביטע באצאלט! ליגט נישט אפ אויף שפעטער!

די שטענדיגע מאנונגען האלט אפ אונזער הייליגער ארבעט, און גיבן צו אומזינסטיגע הוצאות. פארגרינגערט אונז און שיקט שוין אריין אייער סובסקריפשאן פאר דעם „**מדריך לכשרות**״

non-kosher simultaneously with problems of drippings from fish on higher hooks. Smoked salmon also is packed frequently in oil.

cc) WHIPPED CREAMS AND TOPPINGS

Polyglycerol esters of fatty acids, polysorbate 60, vegetable fat, artificial flavors.

dd) BREAD CRUMBS

May contain milk and/or animal derivatives (oils, emulsifiers) Italian style may contain cheese.

ee) SALAD DRESSING

Oil, vinegar, egg yolk.

ff) INTERNATIONAL STYLE COFFEE E.G. SUISSE MOCHA, CAFE'AU LAIT, CAFE' VIENNA

Oil, Mono & di-glycerides, artificial flavors.

gg) MARACHINO CHERRIES (AS IN FRUIT COCKTAIL)

Artificial flavors

hh) CHRAIN – HORSERADISH

Vinegar, may have oil.

III) CAKE DECORATING KITS

Paste coloring – glycerine. Piping gel – glycerine, gelatin.

In a public address delivered in the spring of 5735, Hagaon Rav Moshe Feinstein shlita vigorously urged yeshiva youth not to follow "the advice of the wicked" to turn from the sanctity of Torah to the atheism and amorality. He refuted the contention that college education is justified for the sake of 'parnasah', and called upon yeshiva youth to be adamant in face of parental pressure to go to college.

r) JAMES, JELLIES, MAPLE SYRUP, APPLE JUICE

Anti-foaming and clarifying agents, (may be permissible because of bitul). Grapejelly and grape jam have additional problems relating to stam ya'nom.

s) VITAMINS - COUGH MEDICINE

In natural tablets, there is a good chance that stearates are used as binders and/or coatings. e.g. acerola plus (vitamin C). Liquid vitamins have glycerine in cough drops. Capsules are made of gelatin.

t) GUM – BUBBLE AND CHEWING

Gum base, softeners, stearates flavoring.

u) GARLIC AND ONION POWDER AND SALT

Magnesium and calcium stearates. Carey brand salt has . calcium stearate.

v) LIQUORS – BRANDIES

Many have wine bases.

w) PRE – MIXED SOURS

Like whiskey sour-polysorbate.

x) LICORICE

Glycerine and flavorings.

y) LEKVAR (PRUNE BUTTER)

May add shortening.

z) DRIED FRUIT – RAISINS

Industrial size i.e. for bakeries etc. may be sprayed with oil.

aa) CANNED FRUIT

In fruit juices – may have grape juice.

bb) FISH

Chopped herring – bread crumbs spices, dressings. Matjes herring – wine. Pickled herring – has spice blends prepared with mono and diglycerides. Herring may be in sour cream. Shmaltz herring is okay if gotten directly from barrel. Smoked – use same soaking brines for kosher and non-kosher e.g. sturgeon. The smoking of kosher and

coating, shortening, oil; baby cereals have mono and diglycerides.

g) SNACK PACK FOODS

Di-glycerides.

h) ICE CREAM

Stabilizers, emulsifiers, flavoring, pasteurizing equipment; cones and sandwich wafers are baked goods.

i) FROZEN DESSERTS

Di-glycerides.

j) SHERBERTS-ICES

Sherberts must contain milk stabilizers.

k) CHEESES, SOUR CREAM, YOGURT

Rennet in some; some yogurts have gelatin (especially prestirred and "Swiss Style")

l) NON-DAIRY CREAMERS

May have casein or milk and oils, fats, glycerides, emulsifiers and stabilizers.

m) PICKLES

Polysorbate 80.

n) IMITATION SOUR CREAM

May have casein or milk and oils, fats, glycerides, emulsifiers and stabilizers.

o) Tomato juice, ketchup, baked beans, chick peas, canned soups, chinese vegetables (bean sprouts, bamboo shoots, water chestnuts, chow mein vegetables) and prepared sauces

May use same equipment for unkosher foods.

p) CHOCOLATE

Emulsifiers, compound chocolate has vegetable fat, flavoring.

q) COCONUT (SHREDDED)

Desicated is all right; in other kinds they sometimes put in glycerine.

stearol lactylatd, (also known as calcium stearoyl-2-lactylate) is parve but must have supervision).

m) TUMERIC

A spice usually (if added as a liquid) accompanied by Polysorbate 80.

n) DOUGH CONDITIONERS

Have shortenings and diglycerides.

o) COLORING

If in paste form may contain glycerine.

p) ARTIFICIAL SWEETENER

In dietetic soda it is some times added to glycerine.

q) ARGOL, TARTARIC ACID, CALCIUM TARTARATE, CREAM OF TARTAR

Problem of *stam ya'nom.*

II. Products which have questionable ingredients

a) BREADS, BAGELS, BIALYS

Shortening, dough mixes, dough conditioners, pan grease, trough grease, divider oils, flour blend (may have milk emulsifier and shortening), eggs.

b) PASTRIES AND CAKES

Puff paste, shortenings, sweet dough base, fillings have stabilizers, creams and fudge bases have emulsifiers, flavorings, cake icings, cream of tartar.

c) MARGARINE

May have milk, oils, fats, glycerides, emulsifiers, stabilizers.

d) INSTANT MASHED POTATOES

Di-glycerides, calcium stearoyl-2-Lactylate flavoring.

e) PEANUT BUTTER

Di-glycerides, oils.

f) BREAKFAST CEREAL

May have diglycerides, gelatin, vitamins in oils, oil

to pans; doesn't have to be listed as an ingredient, pan liners may be made from stearic acid.

d) CLARIFYING AGENTS AND ANTY-DEFOAMERS

Some are gelatin and animal oils or fats; does not have to be listed as an ingredient.

e) EGGS

There are two problems:
1. blood spots.
2. yolks and ova from slaughtered hens.

f) FREE FLOWING AGENTS

Polysorbate 80, magnesium stearate and calcium stearate; may be of an animal derivative.

g) VINEGAR

May be of wine origin.

h) RENNET

Pepsin-rennin - may be animal or vegetable (not to be confused with pectin which is derived from fruit).

i) EMULSIFIERS – STABILIZERS – SURFACE ACTIVE AGENTS

Known as mono and diglycerides, polysorbates 60, 65,80, span and tween-sorbitan monostearate, polyglycerol, esters, gelatin, tristearin, monoesters, lipids.
All stearates, stearic acid, fatty acids, esters.
Lecithin is a kosher emulsifier (from corn or soy bean).

j) GUM BASE - SOFTENERS

Contains glycerol resin (glycerine).

k) GELATIN – GLYCINE

There is no kosher gelatin currently manufactured from kosher slaughtered animals.
Glycine is a derivative of gelatin.

l) INGREDIENTS WITH MILK (MILCHIG AND NOT CHOLOV YISROEL)

Sodium caseinate, whey (also needs supervision since made in the production of hard cheddar, swiss and colby cheese), lactose, casein (lactic acid is pareve and calcium

מדריך לכשרות

פון הרב ישראל בן צבי, ברוקלין, נ.י.

לעי"נ ר' צבי יהודא ב"ר חיים ז"ל

A BRIEF GUIDE TO KASHRUS

1. Partial list of ingredients that require Hashgocha:

a) OILS AND SHORTENING

All oils and shortening, even labelled as "pure vegetable" may contain as much as 2% to 15% emulsifiers (mono and diglycerides) which are often animal derived glycerides. These are blended into shortening to give them their specific quality. Many companies process animal and vegetable oil on the same equipment without kashering. Rail cars and tank trucks are also used interchangeably for animal and vegetable in transporting the oil. Common storage tanks are widely used, the same charcoal are also used.

b) FLAVORINGS — NATURAL AND ARTIFICIAL

The following substances are found frequently in flavorings and are either treif or require hashgocha:

civet (from Ethiopean cat).
castoreum — from beaver — used in imitation oil of chocolate.
cognac green — grapes.
brominated vegetable-oil — oil.
glycerin - may be an animal derivative.
polysorbates - to disperse flavoring.
ethyl pelargonate - from pelorganic acid.
nonal aldehyde C-9 in imitation lemon, orange, lime.
nonyl alcohol C-9 made from athylpelargonate.
grape juice - in dark flavors such as cherry. strawberry. raspberry. etc.
musk.

c) RELEASE AGENTS

Many in use are derived from animals; used to prevent white bread and rolls. hard candy and cakes from sticking

Enclosed please find $ ....

I would like to subscribe to the VAAD HAKASHRUS

O 1 Year O 2 Years O 3 Years O Air Mail

Name ______________________________

Address ______________________________

City ____________________ State ____________ Zip __________

Subscription Rates (PAID IN ADVANCE)

IN U.S.A.

1 Year.	$ 6.00
Air Mail 1 Year.	$ 10.00
2 Years.	$ 11.00
3 Years.	$ 16.00

IN CANADA, EUROPE ETC.

1 Year.	$ 8.00
Air Mail 1 Year.	$ 12.00
2 Years	$ 15.00
3 Years	$ 22.00

For Further information please feel free to write or call the:

VAAD HAKASHRUS

P.O.B. 56, Brooklyn, N.Y. 11228

(212) 336-4895